

Programma *Psyfar*- Editie 2, 2019

Module 1: CYP2C19-genotypering in de psychiatrische praktijk: doen of niet?

1. Inleiding
2. CYP2C19-substraten in de psychiatrie
3. Genetische variatie in CYP2C19
4. CYP2C19-genotype versus fenotype
5. Geneesmiddeladviezen CYP2C19-genotype
6. Conclusie

Over de auteurs

Z. Campmans, apotheker i.o., Wilhelmina Ziekenhuis Assen. Belangenconflict: geen

H. Mulder, ziekenhuisapotheker, Wilhelmina Ziekenhuis Assen

Samenvatting

Genotypering kan een bijdrage leveren aan het verbeteren van de effectiviteit en veiligheid van psychofarmaca. Op dit moment is genotypering van het gen voor cytochroom P450-2D6 (CYP2D6) de bekendste toepassing. Na CYP2D6 is CYP2C19 het belangrijkste CYP-iso-enzym voor het metabolisme van psychofarmaca. Dit artikel bespreekt hoe zinvol het is om CYP2C19-genotypering toe te passen in de psychiatrische praktijk. Genetische variaties in het CYP2C19-gen verdelen de populatie in een aantal verschillende fenotypen. De prevalentie van de genetische variaties verschilt per bevolkingsgroep. Op de Kennisbank van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij ter bevordering der Pharmacie (KNMP) is onder het kopje Farmacogenetica een aantal doseeradviezen voor psychofarmaca bij verschillende CYP2C19-genotypen beschikbaar. Het is belangrijk dat indien een genotypering wordt aangevraagd de uitslag wordt overgedragen aan verschillende zorgverleners, waaronder de apotheek.

Leerdoelen

Na het lezen van dit artikel weet u

- welke psychofarmaca worden gemetaboliseerd door CYP2C19
- hoe vaak afwijkende CYP2C19-genotypen voorkomen bij verschillende etniciteiten
- bij welke psychofarmaca CYP2C19-genotypering zinvol zou kunnen zijn